

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд. Для отримання додаткової інформації ознайомтеся з повідомленням про авторські права в кінці цього документа.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційне повідомлення з юриспруденції Суду № 153

Червень 2012

Segate SA проти Франції - 4837/06

Рішення від 7.6.2012 [Секція V]

Стаття 6

Кримінальний процес

Стаття 6-1

Доступ до суду

Нездатність національних судів регулювати рівень адміністративного штрафу, встановленого законом: немає порушення.

Факти – Компанія-заявник є товариством з обмеженою відповідальністю, яке керувало художньою галереєю. У 1993 році паризький господарчий суд видав постанову про його судову реорганізацію і наступну ліквідацію. Наступного року податкові органи відіслали два додаткових податкових повідомлення, які стосувалися, зокрема, вимог податкової заборгованості. Ці повідомлення супроводжувалися виплатою штрафу у розмірі 100% від невиплачених податків. Протягом судового розгляду, законодавчою поправкою було знижено ставку штрафу зі 100% до 25%; податкові органи застосували це нове положення до компанії заявника. У 1998 році компанія-заявник зверталася до судів для звільнення від оподаткування і стверджувала, *inter alia*, що штраф був несумісним зі статтею 6 § 1 Конвенції, оскільки він не може корегуватися судом, відповідно до серйозності поведінки платника податків, за шкалою, яку мав встановити законодавчий орган. Ця апеляція була відхилена, за рішенням *Conseil d'Etat*, зокрема тому, що податкові суди мали повну юрисдикцію, відповідно до статті 6 § 1, і що це положення не вимагало у випадках, де законодавчий

орган встановив фіксовану ставку на штраф, щоб суди мали повноваження для заміни її на нижчу ставку.

Право – Стаття 6 § 1: Компанії-заявнику вдалося порушити судовий розгляд для звільнення від додаткового оподаткування і штрафів, а згодом подати звичайну апеляцію і апеляцію з питань права. Мала місце повна апеляційна процедура, протягом якої адміністративні суди використовували широкі повноваження для вивчення всіх фактичних і юридичних аспектів, і не просто відхилили або схвалили адміністративне рішення, але також доповнювали його, або навіть замінювали рішення владних органів на власне рішення, керуючи правами платника податків. У питання оподаткування, вони могли звільнити платника податків від оподаткування або накладеного штрафу, змінити потрібну суму на ставку, дозволена законом, і, стосовно штрафів, замінити на вищу або нижчу ставку, знову ж, дозволена законом. Компанія-заявник скаржилась, що адміністративні суди не мали, за відсутності будь-якого законодавчого положення, юрисдикції для регулювання передбаченого штрафу за несплачені податки. Суд, однак, відмітив, що законодавство саме встановлює штраф, пропорційний, певним чином, до серйозності поведінки платника податків, оскільки він був зафіксований як відсоток несплаченого податку, і компанія-заявник мала повну можливість оскаржити основу, що використовувалася для його розрахунку. Тому компанії-заявнику вдалося подати всі фактичні і юридичні аргументи, які вона вважала за доцільні. Суд далі відмітив, що з огляду на особливий характер, податкові справи мають бути ефективними для збереження інтересів держави, і що такі процедури не є суттєвою частиною кримінального права за визначенням Конвенції.

Висновок: немає порушення (одногосно).

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини

Це резюме, підготовлене Секретаріатом, не є обов'язковим для Суду.

Посилання на [Інформаційні повідомлення з юриспруденції](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2012.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька. Цей переклад був здійснений за підтримки Фонду прав людини Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не зобов'язує Суд, і Суд не несе відповідальності за його якість. Він може бути завантажений з бази даних судової практики Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, яким Суд надав його. Він може бути відтворений у некомерційних цілях за умови зазначення повної назви справи разом з вище вказаним повідомленням про авторські права і посиланням на Фонд прав людини. Будь-яку особу, яка бажає використовувати переклад або його частину в комерційних цілях, просимо зв'язатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title

of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)